09/12/2020

Αγωγή της Ι.Μ. Ταξιάρχου Μιχαήλ του Ρουκουνιώτη κατά του Ελληνικού Δημοσίου

/ Επικαιρότητα

Για αύριο έχει προσδιοριστεί ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου με την τακτική διαδικασία, η συζήτηση της αγωγής που άσκησε η ιστορική «Ιερά Μονή του Ταξιάρχου Μιχαήλ του Ρουκουνιώτη», που εδρεύει στο Δήμο Σύμης κατά του Ελληνικού Δημοσίου, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον υπουργό Οικονομικών.

Η Ιερά Μονή του Ταξιάρχου Μιχαήλ του Ρουκουνιώτη Σύμης ιδρύθηκε και λειτουργεί κατά τα μεν παλαιότερα κτίσματα αυτής από τον 14ου μ.Χ. αιώνα, κατά δε τα νεώτερα επάνω στα παλαιά κτίσματα αυτής από τον 17ο και 18ο μ.Χ αιώνα και είναι περίφημη ιστορικά βυζαντινή Ιερά Μονή της Ορθόδοξης του Χριστού Ανατολικής Εκκλησίας, αναδειχθείσα και περιβληθείσα επί Πατριαρχίας Κυρίλλου του Δ΄ και Γρηγορίου του Ε΄ σε Σταυροπηγιακή Μονή του Οικουμενικού Θρόνου, ήτοι υπαγόμενη απ’ ευθείας στο Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως.
Στους νεώτερους πλέον χρόνους και πάντως από τα μέσα του 19ου αιώνα, η Ιερά Μονή του Ταξιάρχου Μιχαήλ του Ρουκουνιώτη απώλεσε τα σταυροπηγιακά προνόμια και από τότε εποπτευόταν αρχικά από την Ιερά Μητρόπολη Ρόδου και

πλέον από την Ιερά Μητρόπολη Σύμης – Τήλου – Χάλκης και Καστελλόριζου, από της ιδρύσεως της τελευταίας ύστερα από απόσπαση από την περιφέρεια της Ιεράς Μητρόπολης Ρόδου (ΦΕΚ Β1713/2004).
Η Ιερά Σταυροπηγιακή Μονή του Ταξιάρχου Μιχαήλ του Ρουκουνιώτη έφθασε στην ακμή της τον 19ο μ.Χ αιώνα ως Καλογηρικό Ησυχαστήριο και ως ταυτόχρονα κοινωφελές Ίδρυμα, με καταλυτική επίδραση στη θρησκευτική ζωή της Σύμης και στη λειτουργία των Σχολείων της Σύμης, ιδρύσασα και λειτουργούσα συγκεκριμένα δύο Σχολές, τη Σχολή της Αγίας Μαρίνας και τη Σχολή του Κάστρου.
Για την επιτέλεση των σκοπών της, από της εποχής του Πατριάρχη Γρηγορίου του Ε΄, δηλαδή προ του 1797, είχε αποκτήσει Μετόχια, ήτοι γεωτεμάχια στην περιφέρεια της νήσου Σύμης.

Τα παραπάνω Μετόχια η Ιερά Σταυροπηγιακή Μονή του Ταξιάρχου Μιχαήλ του Ρουκουνιώτη απέκτησε δια αγοραπωλησιών και δωρεάν, πλην όμως δεν διασώθηκαν στο αρχείο της σχετικά έγγραφα, καταστραφέντα λόγω των εκτεταμένων βομβαρδισμών και καταστροφών στη Σύμη στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.
Είναι γεγονός όμως πρόδηλο, τοπικώς τουλάχιστον, και γνωστό τοις πάσι ότι τα ανωτέρω Μετόχια έκτοτε (προ του 1797), ασφαλέστατα δε ήδη από τότε (1797) και μέχρι σήμερα, αδιάκοπα, δημόσια, ειρηνικά, αδιαμφισβήτητα, ανενόχλητα και χωρίς αντίρρηση από οποιονδήποτε, ανήκουν στην αποκλειστική κυριότητα, νομή και κατοχή της Ιεράς Μονής του Ταξιάρχου Μιχαήλ του Ρουκουνιώτη, η οποία με διάνοια αποκλειστικού κυρίου τα εξουσιάζει, τα νέμεται και τα κατέχει είτε η ίδια, είτε δια αντιπροσώπων της, είτε δια προσωρινής παραχωρήσεως σε άπορες οικογένειες για γεωργοκτηνοτροφικές εργασίες, ήτοι για καλλιέργεια σιτηρών και ζωοτροφών και κατόπιν συγκομιδής για βόσκηση αιγοπροβάτων, επιμελούμενη ανέκαθεν και μέχρι σήμερα αυτών με την προστασία και τον καθορισμό αυτών και τη συντήρηση λιθόκτιστων εκ ξερολιθιών περιφράξεων.
Με την υπ’αρ. 71155/11-7-1995 απόφαση του υπουργού ΠΕΧΩΔΕ (ΦΕΚ 635/Β/18-7-1995) κηρύχθηκε υπό κτηματογράφηση ο Δήμος Σύμης Δωδεκανήσου. Στη συνέχεια με την υπ’αρ. 453/2/5-11-2007 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ο.Κ.Χ.Ε. (ΦΕΚ 2220/19-11-2007) διαπιστώθηκε η περαίωση της διαδικασίας κτηματογράφησης για τα ακίνητα του Δήμου Σύμης της νήσου Σύμης Δωδεκανήσου και ορίσθηκε ως ημερομηνία έναρξης του Κτηματολογίου τη Σύμη η 10-11-2007.
Ακίνητα, τα οποία βρίσκονται στο Δήμο Σύμης και υπάγονται στις διατάξεις του Ν. 2308/1995 για τη δημιουργία Εθνικού Κτηματολογίου, κατά τη διαδικασία της Κτηματογράφησης, λόγω δυστυχώς ελλιπούς ενημέρωσης και πρωτίστως λόγω της απουσίας από την κατοχή της Ιεράς Μονής των απαραίτητων δικαιολογητικών νομιμοποιητικών εγγράφων, για την κατά το νόμο απόδειξη της κτήσης

κυριότητας και της συμπληρώσεως των προϋποθέσεων παραγώγου κτήσεως άλλως της χρησικτησίας, η Ιερά Μονή Ταξιάρχου Μιχαήλ του Ρουκουνιώτη, δεν προέβη ολοκληρωμένα νόμιμα και εμπρόθεσμα στην υποβολή δηλώσεων ιδιοκτησίας.

Με αποτέλεσμα ιδιοκτησίες της να καταχωρηθούν εσφαλμένα και αναιτιολόγητα, δηλαδή στις αρχικές εγγραφές κατά μεταφορά από τους κτηματολογικούς πίνακες με τους κατωτέρω αντίστοιχους Κωδικούς Αριθμούς του Εθνικού Κτηματολογίου (Κ.Α.Ε.Κ.), οι δικαιούχοι του εμπράγματου δικαιώματος της κυριότητας να φέρονται με την ένδειξη «ΑΓΝΩΣΤΟΣ».

Σημειώνεται ότι η αρμόδια Επιτροπή απέρριψε τις ενστάσεις της Μονής «καθόσον ο ενιστάμενος δεν προσκομίζει νόμιμα μετεγγραμμένους τίτλους ιδιοκτησίας από το 1885 (!!!) ως γεωτεμάχιων που βρίσκονται εκτός ορών οικισμού και διεκδικούνται από το Ελληνικό Δημόσιο (Δ/νση Δασών)» και έτσι τελικά έγινε η αρχική εγγραφή τους στο Ελληνικό Δημόσιο ολόκληρου , δηλαδή τα παραπάνω ακίνητα καταχωρήθηκαν ανακριβώς κατά την Γ’ Ανάρτηση και την περαίωση της διαδικασίας κτηματογράφησης στο Ελληνικό Δημόσιο με αιτία κτήσεως το τεκμήριο κυριότητας του Δημοσίου ως διαδόχου του ιταλικού κράτους, επί δασικών εν γένει και χορτολιβαδικών εκτάσεων.

Στη δίκη την Ιερά Μονή εκπροσωπεί ο παρά Αρείω Πάγω δικηγόρος Ρόδου και Άρχοντας Δικαιοφύλακας του Οικουμενικού Πατριαρχείου κ. Θεόδωρος Παπαγεωργίου.

Πηγή:www.dimokratiki.gr